

gaaet bort fra den Hensigt at lade en saa stor Del af Mandskabet gaa med; jeg indbrømmer, som sagt, at denne Formodning mulig er rigtig, men jeg skal ikke nærmere omtale dette. Naar den ærede Minister siger, at der ikke var taget nogen Bestemmelse om den islandiske Reise, førend Rigsdagen skiltes ad, saa foreligger dermed jo ingenlunde nogen Retfærdiggjørelse for selve Forholdet; thi man kan jo undlade at tage en Bestemmelse af Hensyn til, at det er hensigtsmæssigere for Bevillingens Skyld at tage den senere, men jeg lader mig ikke afsviſte, at man burde have taget en foreløbig Bestemmelse i denne Sag. Man maatte have klaret sig, hvad der vilde ske i Klarets Løb, naar dette Spørgsmaal forud var bragt paa Bane, og man maatte have klaret sig, hvilke Forbringere der maatte stilles paa Finantsloven, saaledes at dette Spørgsmaals Behandling maatte komme frem under Forhandlingen af Finantsloven, det kan den ærede Minister ikke komme fra. Den Mulighed, at denne Reise skulde foretages, var ikke saa fremmed for Regjeringen, at Ministeren jo maatte have taget en saadan Bestemmelse, at han for det mulige Tilfælde, at Reisen skulde blive til Virkelighed, kunde have den fornødne Bevilling dertil paa Finantsloven. — Den meget ærede forhenværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet forhandlede Theatrets Forhold fra mange Sider, saasom Theatrets Formaal, Bygningskommissionen, Henviſning til andre Landes Theatervæsen osv. Paa mig gjorde dette det Indtryk, at det var en fuldstændig Omgaaen af selve Kjerne-spørgsmaalet. Det kunde være interessant at høre, men det var en Omgaaen. Naar den ærede forhenværende Minister begyndte med at forſikre os, at han handlede efter bedste Skjøn, kan det jo være, at der ikke er et eneste Medlem her i Salen, som ikke vil give ham det Skudsmaal — jeg veed det ikke, jeg har Intet dermed at gjøre, men det er intet Bevis i det foreliggende Tilfælde. Det ærede Medlems Skjøn kan være det bedste af Verden, men dette giver ham ikke Ret til at gaa uden for de grundlovmæssige Former. Det kan i mange Tilfælde være langt rigtigere i og for sig at gjøre det, som er stridende imod visse Former, og dog maa man finde sig i at erkjende, at grundlovmæssige Formers Overholdelse maa gaa forud. Naar han derfor henviser til, at han har ment de Bedste, saa batter det lidet over for Spørgsmaalet om, hvorvidt Grundlovens Bestemmelser ere hævede eller ei. Den ærede forhenværende Minister gav os en Henviſning til en Lov om Limfjordsbroen. Dette Exempel halter mere end Exempler i Almindelighed, thi jeg kan ikke opbæde noget eneste Sammenligningspunkt mellem de to Tilfælde: Limfjordsbroen og det nærværende. Loven om Limfjordsbroen blev til under den Følelse fra alle dem, der nærmest havde dermed at gjøre og kjendte Bilagene, at den paagældende Udgift ikke vilde kunne holdes, saa meget mere som Vi-

lagene indeholdt en bestemt Antydning af, at man i Beregningen af Summen var gaaet ud fra de daværende Priser, der vare i Stigning. Derefter kommer Udførelsen af Loven, som var tagen paa Ministerens Konto, men tagen efter disse Forudsætninger, og endelig var der Billigelse af Rigsdagen. Loven om Theatret blev til under en Forudsætning, der gik ud paa, at det var Maximum, som i intet Tilfælde burde overskrides, og inden Bevillingen blev givet, forelaa der en Kontrakt, holdt ikke lidet under den Sum, som var bindende. Dette Forhold er et ganske andet. Dersom der havde foreligget en Kontrakt om Limfjordsbroen, affattet af Indenrigsministeren, inden en eneste Skilling efter Loven blev bevilget, men Ministeren uden nogen Bevilling, medens Rigsdagen var samlet, var gaaet hen og havde forandret denne Kontrakt paa mange Punkter, saaledes at Overskridelsen var bleven 300,000 Rd. — det staar i Forhold til dette her —, og saa bagefter var kommen og havde forlangt denne Bevilling, medens han, da Rigsdagen var samlet, kunde have søgt Samstemning til Kontraktens Forandring, saa vare Forholdene noget lignende, men som sagt, da Forudsætningerne vare meget forskellige for begge Love, bliver der endda Forstjel. Nu vil den ærede forhenværende Minister rigtignok søge ligesom at svække den Paastand, at Forudsætningerne for Loven fra alle Sider gik i den Retning, at Theatret maatte ubetinget holdes indenfor den givne Sum, idet han anførte, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Hjgsbro) ved Forhandlingen om denne Sag nævnte her i Salen. Det er nu overordentlig interessant, men ikke Andet, end hvad man kunde vente af den ærede forhenværende Minister, at han tog sit Forfvar fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds. Dette ærede Medlem vilde ikke have denne Lov. Han levede Oppositionen mod den og maatte derfor kjøre op med alle de Grunde, som han havde til sin Raadighed, og det var da naturligt, at han tog et Vaaben, der laa saa nær og var saa brugeligt som dette. Men hvorledes mødtes han ikke med Hensyn til disse Udtalelser om Overskridelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), af Ministeren (Hall) selv og det daværende Medlem C. B. Rimeftab. Han mødtes med de bestemte Indvendinger derimod, og den Sidstnævnte søgte at gjøre hans hele Foredrag latterligt og udtalte, at, naar Ministeren ikke kan skaffe et Theater for 470,000 Rd., saa maa man lade være at skaffe Noget; han maa holde sig til denne Sum. Summen maa ikke overstige 470,000 Rd. Ministeren er gaaet ind derpaa, han er bunden derved. Og dette udtalte han under almindelig Tilslutning, naturligvis fra den anden Side, for at affræfte Bemærkningen af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, hvilken ogsaa affræstedes ved Lovens Vedtagelse. Og desuagtet tager man dette Vaaben frem af Kuffammeret her.